

หาแสงแบบไม่หิวแสง

<<< ให้แสงส่องนำทาง ไม่ไขว่คว้าแสงดาว แสงเดือน แสงตะวันมาสวมใส่ตัว >>>

ยามเช้าสดชื่นเสมอ เป็นความจริงเมื่อต้องตื่นมาแต่เช้าตรู่เพื่อปฏิบัติภารกิจ แม้จะอยู่ต่างที่ต่างถิ่น ครั้งนี้มาอยู่ท่ามกลางขุนเขากับอากาศที่เย็นลึบกว่าองศา เมื่อทำหน้าที่เสร็จก็ออกมาเดินเล่นรับอากาศบริสุทธิ์ ท้องฟ้ายังมีแดด แต่แสงของวันใหม่กำลังจะมาทักทาย ไม่นานจากมีดมีดคู่แสงสว่างอรุณเบิกฟ้า แสงแดดเริ่มทำงานให้ความอบอุ่น สะท้อนดอกหญ้าที่พัดไสวล้อเล่นลม ความร้อนค่อยๆ ทำให้เกิดละอองหยาดหยดน้ำ ที่ความเย็นได้ปกคลุมในยามค่ำคืน บนกระโปรงและกระจกหน้ารถ เริ่มมีไอน้ำหยาดไหลเป็นทาง ความตื่นตัวของสรรพสิ่งเริ่มต้นในวันใหม่ แสงนำชีวิตให้พลิกฟื้นคืนจากหลับใหล โลกนี้หากปราศจากแสง โลกคงไร้ชีวิตชีวา

แต่... โลกวันนี้ ผู้คนมากมายกลายเป็นคนหิวแสง นำแสงมาเพื่อให้ตัวเองเบ่งเปล่งประกายให้ดูโดดเด่น ดัง ดังดูดี ความสนใจ เราใช้แสงเพื่อสร้างตัวตนบนโลกที่เปิดกว้างมากขึ้น เราใช้แสงเพียงเพื่อตัวเอง ใช้แสงเพื่อเรียกร้องให้คนอื่นหันมามอง ต่างคนต่างหาแสง ต่างคนต่างเห็นแก่ตัว นำแสงมาครอบครอง ด้วยการเอาชนะคะคาน ด้วยการเอาเปรียบ ด้วยเล่ห์กลโกง ทำทุกอย่างให้ได้มาในวันที่โลกเอื้อให้เราเกื้อกูลกัน แต่เรากลับใช้การเปิดกว้างของสังคมโลกวันนี้ เพียงเพื่อให้ตัวเองเป็นที่รู้จัก ให้ตัวเองกลายเป็นคนสำคัญอย่างน่าสงสาร ให้ตัวเองดูเก่งดูดีว่าใคร ๆ น่าเสียดาย เรามิได้ให้แสงแห่งความดีแผ่ไปเพื่อผู้อื่น เราใช้แสงกันสิ้นเปลือง เหมือนกับแสงของพลูที่จุดขึ้นบนท้องฟ้า ให้ความสวยเพียงชั่วขณะ แสงพลูที่พยายามพวยพุ่งขึ้นสู่ฟ้าไปเทียบดวงดาว แต่แล้วก็ดับดับหายไป...

หากเราเป็นเหมือนคนไกลต่างถิ่น ที่ออกเดินตามแสงส่องนำเฉกเช่นพญาสามองค์ ที่ตามหาแสงแห่งความดี แสงแห่งความหวัง แม้เพียงแค่สัมผัส ได้พบเห็นในเวลาเพียงน้อยนิด แต่แสงนั้นก็กลับกลายเป็นแสงแห่งชีวิตนิรันดร์ ที่ก่อให้เกิดความงดงาม ที่สร้างสรรค์โลกนี้ ที่ให้ความอบอุ่นในวันเริ่มต้นใหม่ของสันติสุข เราออกมาตามหาแสงแบบนี้กันแล้วหรือยัง หรือยังคงเที่ยวหาแสงเพราะความหิวกันอยู่ จะมีประโยชน์อันใดเล่า ชีวิตนี้....

คนข้างวัด